

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koeukovaného oddílu Junáka -svazu skautů a skautek ČR v
Kateřinách číslo 86 vydáno 1.srpna, nákladem 60 výtisků

Tábor Egypt 2007

(Dazul) Tradičně zajišťujeme pro ŠESTKU první část tábora - velké táborové putování. Je určeno pro skauty a RS, ale leto se jej účastnili výhradně RS. Z našeho OS klubu jsme se puťáku zúčastnili já a Fanta. Na nedělní dopoledne nám byl pomoci Miris - při zajištění lození na Čertových skalách. Letošní puťák byl zvláštní především tím, že jsme mimo klasického pěšího putování ložili nenáročné terény na cvičných horolezeckých skalách a hlavně - strávili i 3 dny u koní - včetně dvoudenní vyjížďky na Slovensko. Prostě - byla to paráda :-)

(Budulíněk) Takže jak to všechno začalo. Začalo to tak, že jakýsi blíže neurčený inteligent nakukal našemu milovanému Bosovi teorii o silném začátku. Jestli je zapamatovatelný začátek, zapamatuješ si celou akci. Přitom to začalo tak nevině. Čekala jsem přesně o poledni na Dazula, na češ přijelo auto, odvezli mé spolucekatelky – Tlampu a Elišku pryč. Mírně udivena jsem čekala dál. Po deseti minutách přijelo další auto. Ve voze jeli Medvěd, Fanta, Barča a sám velký šéf Dazul – a jeli jsme. Ale moc daleko jsme nedojeli. Šéf naši skupinu vyhodil se slovy umíte s tím zacházet a odjel. Do mého obličej se vloudila grimasa překvapení. Co všechno zůstalo s námi: naše skupina plus GPS (džípíes) plus mapy plus úžasný papír začínající slovy „Mojí milí....“ S tímto úžasným vybavením jsme vyrazili směr Čertovy skály v Lidečku. Měli jsme jít na Sirákov, ale nějak jsme zabloudili a skončili jsme v Liptále. Po destrukci místní lavičky jsme vyfuněli Vartovnu. Během našeho pochodu probíhala zdvořilá konverzace o kolíku. Za pochodu jsme se učili se slavnou GPS. Díky ní jsme nezabloudili v Pozděhově. Trochu nám zapršelo, tak jsme se schovali kde se dalo – míchačka, altánek. S ubíhajícími kilometry nám klesala nálada a jak se stmívalo, propadli jsme panice. Potkali jsme i jiný tábor. K večeru jsem dorazili na Čertovky, pokochali jsme se výhledem a podělili se o zážitky a usnuli.

(Tlampa) Milované tatóšku, je toho mnoho, co máme na srdci. Zajisté tušíš, že tohle ti dlouho nezapomeneme. Ta Makyta! No co mně zajímá, žes tam táhl kolo na zádech? Tys to dělal dobrovolně. My, nebohé duše, odkázané na mapu Nemáme slov. Nicméně navzdory všemu jsme si užili srandy kopec. A chceš vědět, jak to celé bylo? Přestože už sis asi udělal obrázek, je třeba to celé shrnout do dárkového balení. Takže tedy – sotva za lřčou zaklapla závora, jsme se celí nedočkaví vrhli na tajemnou obálku. Obsah nás vskutku zdrtil. Nevím kolik kilometrů a ono magické slovo „Makyta“ bohatě stačilo k infarktu. Ale protože jsem silní a skrýváme v sobě netušené schopnosti, hrdě jsme se vydali na cestu. Po dvaceti minutách nás zastavila průtrž mračen, kterou Denis využil k tomu, aby sežral hned 3 řízky naráz. Nutno podotknout, že po zatek cesty jsme pekelně strádali. Svítilo, svítilo slunce nad hlavou, až háj se zelenal a 3 odvážlivci jeli po zadku do Papajského sedla. Blbých keců milion a srandy kopec. Dole asi hodinová pauza, při které jsem si pěkně schrupla. Víš jak – bylo potřeba dospat tu třídní akci. Co tě ale asi zklame je to, že se mi vůbec nezdálo o tobě. Je to pech! Následný výstup a schvácení máš dopodrobna zachycený na svém foťáku. Mimochodem – tvůj foťák za to může. Tvůj foťák může za všechno. Asi v půlce cesty začaly Fialce natékat kotníky. No – strach veliký, jak bude asi v takých podmínkách rodit. Pod Makytou už byla vidět hlavička. A pod Makytou se taky začaly objevovat první pepřné výrazy, které snad není nutné vypisovat. Snad jen, že tvůj „foťák za to může“ a „sere pes“. Na Makytě už to nebyl pes, nýbrž Dazul. Hmmm... jsi pes. Výhodou je, že pes je nejlepší přítel člověka, takže jsi to ještě chytil celkem dobře. Teď už ani nebylo co říkat. Jen jsme tiše šli a v duchu nadávali na maliňáčí, od kterého máme do včil rozedrané nohy. Další zastávka byla plná mravenců a skvělá zpráva byla, že dítěti už byla vidět hlavička. Několik následujících kilometrů jsme běželi jako o závod. Rudí a vztekli. Teklo z nás a na žádném z rozcestníků nebylo patrné nějaké významné přiblížení k cíli. No - k plaču. Úsek z Radošova na Pulčiny jsme chtěli hecnout a dát ho pod 25 minut. Byly to snad 3 kiláky. Leč nohy se nám plandaly, stáli jsme i pod sebemenším kopcem a ty maliny všude kolem! Zhruba po 40 minutách jsme začali slaňovat z Pulčin. Sado maso, ale dole jsme se sešli ve zdraví. Už aj to břicho vylezlo. Do Lidečka 3 kilometry. 3 kiláky, které jsme lezli s jazykama na vestě, s dítětem visícím za jednu nohu a takřka po čtyřech. Šli jsme jen za fatamorgánou dobré večere v motorestu, který nám byl čím dál blíže. A šli jsme s myšlenkou, že už kvůli tvoji smrti to musíme dolézt. Večere nebyla, tys taky nezahynul mučednickou smrtí a celé přemáhání bylo k ničemu. Ale trip to byl pěkný – to zas jo. Tvá

Tlampa

PS: A je to holčička. Jméno ještě nemá, ale to jí na kráse neubírá. Jo a Denisovo dítě lezlo nohama napřed!

2.den (1.7.2007)

(Fanta) Ráno nás vzbudil sluneční svit se zpíváním Dazulového historického songu „Ej už je ráno“. Potom jsme posnídali rohlíky se salámem, umyli se v blízké studánce a šli vybalit cajky na lezení pod skály. Než přijel Mira s lanama, šli jsme na ledňáčky na benzinku. Až přijel, natáhli jsme dvě cesty, rozdělili se na dvě skupiny, Dazul nám řekl na co slouží karabiny, osmy atd. a mohli jsme začít. Jedna cesta byla jednodušší, šlo tam o to se vyplazit komínem. Druhá byla těžší – obtížnost zhruba 4plus. Ložili jsme zhruba do jedné hodiny a potom jsme s autama odjeli do Francovy Lhoty, kde nás čekali konci značky Hucul. Hodili jsme si bágly do cimry, která vypadala jak po opuštěných vojácích a šli jsme se podívat po okolí najít nějaké pěkné místo na spaní. V 15:00 pro nás přišla Alča, že máme jít do stájí. Tam jsme si vybrali každá dvojce jednoho koně. Já s Barčou jsme si vybrali Pedra. Ten se strašně rád mazlil a to tak, že položil svou hlavu na rameno a nechal se hladit za uchem a pod hlavou. Alča nás naučila koně kartáčovat a sedlat. Strašně se nám to líbilo, že jsme tam byli přes hodinu a pak nás museli vyhánět. Šli jsme do výběhu a zkoušeli jsme si jízdu na osedlaném i neosedlaném koni, povely zastavení apod. Až to měli všichni za sebou osedlali jsme své koníky a šli na procházku po Francově Lhotě. Jeden z dvojce vedl koně a druhý seděl. To sa mě moc nelíbilo, že mě někdo musí vodit. Ale když jsme na konci procházky dostali rozkaz od největší průvodkyně Alči, že máme jít do potoka i koňmi – tak to byla fakt síla. Voda stříkala, koně pili, prostě zážitek. Pak jsme Pedra ustájili, šli povečeřat, někteří okúpat' a spať na kopeček k lesíku nad koňské pastviny.

(Pavúk) „Ej už je ráno.....“ křičí Dazul přibližně v sedm ráno. Všeci se stejným ohlasem vylézají ze spacáků po nějakém tom rohlíku nastupujem do akce. S Mirisem vytahujem lana a začínáme ložit na Čertových skalách. Po poledni jedeme autem do Francovy Lhoty- zde máme domluvené koně. Jakmile přijedeme jdeme se porozhlédnou po nějakém místě na spaní bo místo, které nám ukázali nebylo zas až tak podle normy. No máme vybrané místo – tudíž můžeme jít na ty koně. Nejprve si každý nějakého najdeme a hnedle se naučíme jejich jména. Já si vybírám koně jménem Paline. Je to ten nejzdechlejší kůň kterého znám a to už jich znám sedm. Nejprve se přetvařovala takže když jste ji chtěli popohnat museli jste ji kopnout do zadní části těla. Ale později ji to přestalo bavit a mohli jste dělat co jste chtěli a ona se ani nehla. Poté co jsme se seznámili s koňama vyrážíme si vyzkoušet jak sa na těch koních vůbec jezdí. Zkoušíme to přibližně hodinu. Za tu dobu si stihneme i naučit jak se koně vodí a jak se na ně nasedá. Po té době se koně unavili a my je odvedeme zpátky do stájí. Tam je nakrmíme – hodili jsme jim do žlabu nějaký ten kůsek chleba. Blíží se večer a proto jdeme postavit přístřešek na předem vyhládlé místo a ukládáme se ke spánku. Jo a ještě sem zapomněl..... Radim si večer zahrál na „Doktora z hor“ když propichoval Barči puchýř na noze.

3.den (2.7.2007)

(Máta) Po neděli jsme se všichni vzbudili v dobré náladě a Dazul byl až v tak dobré náladě, že nás vzbudil svojí písničkou „HEJ UŽ JE RÁNO“ sbalili jsme si věci a sešli jsme dolů z kopce do stáje ke koním. Každý se hned rozběhl ke svému koni a začal ho hřebelcovat. Jak jsme koně očistili, vyhnali jsme je na louku, kde se pásli. Dazul se domluvil s tou dámou, která to tam vedla, že vyjedeme až odpoledne. Tak proto jsme se šli projít po městě (vesnici) Jak jsme se vrátili, koně už byli nažraní a čekali na osedlání a vyjeli do zarostlé prerie. Jak jsme vyjeli, byla to paráda, prostě ten, kdo tam nebyl, může jen závidět. Byl jsem ve dvojici s Vápnem a pravidelně jsme se střídali, jednou se vezl on a jednou já, prostě paráda. Přejeli jsme kopec a byli jsme ve Slovensku kde jsme se zastavili do hospody na kofolu. Jak jsme tam tak seděli, začalo pršet a lilo opravdu moc. Všichni jsme zmokli až na kost. Schovali jsme se v takovém lesíku i s koňma. Jenže začalo se blýskat a hřmět a koně to začalo plašit. Jak jsme odcházeli, přestávalo pršet, ale furt se blýskalo a najednou se mi splašil kůň. Udržel jsem ho, ale letěl jsem po zemi za ním dobrých 20 metrů, ale jinak všechno v poho. Došli jsme do nedalekého města a tam jsme spali v jedné stodole na seně. To byla noc.

4.den (3.7.2007)

5.den (4.7.2007)

6.den (5.7.2007)

(Vápno) Ráno jsme vstávali kolem 8:30, protože nám selhala technika. Radim říkal že máme půl hodiny na to ať se sbalíme a najíme, ale nakonec jsme vyrazili o hodku později (detail). Ale hlavně, že jsme vyšli. Náš směr byl Pustevny- zhruba 8,5 km – kde jsme spali. Na ty Pustevny jsme dorazili kolem 12:00- sláva konečně jsme tu, radujeme se, Ale radost nevydržela dlouho, protože začalo pršet!!!! L Ale co už. Vyfukovalo tak, až že Tlampa musela vytáhnout deku pod kterou jsem sa s ňu a s Elí schovali, aby nám nebyla zima. Tak po půl hodce jsme sa vydali směr socha Radegast, kde jsme vybleskli pár fotek a pokračovali jsme směr Frenštát pod Radhoštěm- kde jsme šli na vlak. Elí s Tlampů si koupili lístky zvlášť bo valili už domů. A my co jsme zbyli jsme jeli vlakem do Ostravy na hl. nádraží – kde jsme vystupovali a čekali půl hodky na další vlak, který nám málem ujel, ale jak píšu – málem J. Vysvětlovat nemá cenu bo by to bylo na dlouho. A pak jsme valili do Suchdolu, kde jsme čekali necelou hodku na vlak, který nás vezl směr Budišov nad Budišovkou. Někteří ve vlaku spali, někteří hráli Bang(karetní hru J) Konečně jsme v Budišově, kde nás čeká Dazul a veze na naše tábořiště, kde strávíme ještě 16 dnů.

Táborový zpravodaj

- na táboře zpozorovala šnečí družina přelet UFA
- v noci některým utíkaly střechy ze stanů před stan, asi to nemohly s nima vydržet
- nové zjištění : spánek s kopřivama léčí potvrdí Radek a Fanta
- spacák se šutry = moderní, polní, masážní postel (do provozu uvedeno na táboře 2007)
- Matylda je pěkná baba a Jiřina je od letectva
- bratři Válkovi jako jediní zaspali hroznou bůřku
- Pažitka se s Fantů nebojí vody
- Číkita a Moj plavů
- Ráška se stala rybářem pro rok 2007
- u Ferdy se projevila záhadná nemoc zvaná kolenus nejduš
- Máta má silniční vyrážku
- Pája nesmí na DAMU, při hereckých výkonech si láme nohy
- při první hlídce ŽaboŠtírů Máta v noci pořežal 100 stromů, přes tábor se tento počet rapidně zvyšoval
- na táboře byl velký výskyt: myší, ještěrek, vos, klíšťat, pavouků a táborovým maskotem se letos stal velký ježek Pepa, který má rád smetanový sýr
- Janinu pořád bolí v krku (10 dní), co druhý den to léčí saunů, sice to nepomáhá, ale zkoušá to furt
- vítězem v baseballu se staly rybičky plující 1000m/s pod hladinou mořského oceánu s počtem bodů 173
- Kecčín plecháček byl nalezen v odstrašujícím stavu, kdo podá zprávu o tom, kdo to provedl dostane odměnu!

Velká táborová rodina

Fialka – Vápnova manželka, maminka 4 dětí (Máji, Moja a dvojčat Kikiny a Ráši)

Vápno – Fialčin manžel, otec 4 dětí

Janina – maminka 3 dětí (Fialky, Zdendy a Kecky), Vápnova tchýně

Kecka – 1. dcera Janiny, která se odstěhovala do Ameriky, pro Fialčiny děti je to „bohatá teta z Ameriky“, Vápnova švagrová

Budulínek – maminka 3 dětí (Vápna, Medvěda, Máty), tchýně Fialky

Zdenda – bratr Fialky, svobodný (manželka mu utekla), otec 4 dětí (Číkity, Ferdy, Pažitky, Lenky), Vápnův švagr

Judy – hodná teta ze Slovenska

Máta – bratr od Vápna, zatím bezdětný, Fialčin švagr

Medvěd – bratr od Vápna, zatím bezdětný, Fialčin švagr

Pokud neporozumíte rodinným vztahům zeptejte se Fialky.

...Hlášky tábora...

- Brňáci při hře na Klíště .. „bacha na tu judistku“
- Máta na Fialku po obhlídce bab ... „to je aj medvěd hezčí“
- Pokud chcete vidět super reklamu dejte vědět Zuzce!
- Tento rok na táboře byl paintball super, bomba, špica !
- Děcka nadávejte si zdravě ... „ty mrkvo :o)“
- Mňa už to nebavíí
- A teď si dáme mixík ... „hapff...“
- Měli jsem tu výkonnou myš: od 24:00 do 06:00 zmizlo 26 tatranek :o))
- Zub na Pažitku: „Nech toho nebo si ťa nakráju na chleba“
- Ty šunko !!!
- Už jste někdy viděli škodárnu plnů egyptanů ???
- Mira na Irču: „Jak si stará tak si prase“
- Malý Peťa: „Já ťa šipnu až ti poteče krev“
- Peťa na Rášku: „Ráško máš chlupy na čurání??“
- Moj na Judy: „Judy mám vousy??“
- Afk afk afk...
- Denis, prase si !!!
- Vzal sis prášek ???!!!
- Prdelky, zlatíčka vstáváme
- „Máto ty ten šrůbovák držíš jak praseji joistycy“
- Etapovka měla smysl a řád!!!
- Čeči čvachtá v uchu (a čeká až sa jí odvzdušní)
- Papíre !!!
- Na táboře jsem měli uchylný ojel aj volavku.
- Chodte na skaraby čekají vás hodnotné odměny !!!!
- Baseball byl letos o hodně klidný a víte proč ???
.. protože kapitáni byly cérky.
- Neřvi po mě nejsu tvůj dobytek :o))
- Buď ticho Cemente !!!
- Judy na Kecku: „Čuchni si, to máslo nějak divně smrdí!!!“
- Ty pomazánkový bloku.
- Medvěd je dneska pes tak se nedivte, že mu narostly uši a ocas...
- Šotku, Šotečkůůů. Drž hubu !!! (já toho psa napíchnu a upeču)
- Děcka nebojte sa že nebude žranica...ten pes to má jisté.
- Fialka na Ogary: „Kam jdete?“. Medvěd: „jdeme si obhlédnout materiál do vedlejšího tábora“

Tábor Egypt 2007

1.den - sobota 7.7.2007

(**Gabča**) S řinčením mého skvostného budíku se probouzím v 6:00. Plná energie se pouštím do posledních úprav mého „malého“ batohu. Zabalit poslední ponožku a jedu do jablůvky s taťkú,

jelikož odvoz od Čechi není vždy jistý kvůli jejímu posunutému časovému harmonogramu. J Na vlakovém nádraží už na mě čeká Janina a četa rozjařených táborníků. V počtu nevím kolik vyrážíme! Ši,ši,ši,ši hůůů. S minimálním zpožděním přichází první přesedání. A to v Hranicích. S veselými tvářemi čekáme hodinu. Každý si svůj čas krátí, jak umí. Čtením, jezením nebo blbýma kecama. J Pak se opět po zdařilém nástupu do vlaku vyráží. Druhý přestup je v Suchdol n. Odrou. Velmi nás rozveselí mašinka, která na nás posléze čeká. Dokodrcáme se do Budišova n. Bud. Tam se setkáváme s našim drahým Dazulem a ještě dražším lachimem, který nás odveze na tábořiště. Pak začalo schánění a občasné kradení budoucího komfortu do našich stanů. Družinka Žížal měla letos pech. Hned první dostala službu. Prostě říkám PECH!!! Při večerním táboráku byly do družin přezvání někteří členi a zvesela se a nahlas zpívalo.

(**Zuzka**) Ráno asi kolem 6:00 hodiny mi zazvonil budík. Zaklapla jsem ho a šla jsem si zkontrolovat, jestli mám věci na tábor v batohu. Posnídala jsem, umyla se, rozloučila jsem se a taťka mě doprovodil

na bus. Na zastávce jsem chvíli čekala než se připlahočí Janina s Čitou. Pak už se na nic nečekalo a vyrazilo se. Od rozcestí se chvíli šlapalo pěšky. Vlak nás dovezl do Hranic, kde jsme víc jak hodinu čekali na příští vlak. Potom jsme přestupovali zas, ale to už si nevzpomenu kde. Úplná stopka nás čekala v Budišově n.B. Tam nás vyzvedl Dazul a jeli jsme na tábořiště. Na nás Žížalky čekalo překvapení: hned jsme měly službu ... Večer, když k nám přestoupila Opica, posadili jsme se k ohni a dlouho do noci jsme zpívali. J

2.den - neděle 8.7.2007

(**Beruška**) V neděli ráno jsme vstali a šli na vanaře, pak byla snídaně a nástup. Potom jsme měly (Žaby) za úkol udělat v týpku ohniště, potom byl oběd a byl velmi, velmi dobrý, měli jsme : kedlubnovů polévku a brambory s masem. Hráli jsme také Baseball a pak byla svačina a byla čajovna, a pak se šlo spať. O půl druhé nás vzbudili kvůli etapovce a byli první Žaboštíři. A dobrou !!!

(**Opica**) Ráno jsem vstávala o půl šesté, protože jsme měly službu. Když jsme šly do kuchyně Čita už rozdělávala oheň. Nakonec ho rozdělala Čeči, protože nikomu se to nepovedlo. Stihly jsme udělat snídani jen, protože se budíček

posunul o hodinu pozděj, protože byla neděle. Po snídani byla prohlídka stanů. Potom byl nástup, rojnice a nakonec měla každá družinka svou práci. S obědem nám pomáhala Janina a Irča. Po poledním klidu byl baseball. Trochu víc jsme se pohádali, a pak se v klidu hrálo. Večer byla čajovna zároveň s vanařama. Po večerce byla sauna. Po sauně jsme museli naskákat do vody. Jak jsme vylezli z vody Čita spadla do blata a nemohla se zvednout. Když jsme si šly lehnout, tak jsme rychle usnuly.

**3.den - pondělí
9.7.2007**

(**Dr.abek**) Ráno vstanu a idu do kuchyně, tam se nasnídám a je nástup. Na nástupu sme se dozvěděli, že Šneci máme jet do Břidlicového dolu. Tam sme asi hodinu, poté jedem do Budišova, tam potkáme Žížaly. Dojeli jsme do tábora

a hrozně lilo. Večer byla zdravotní, a pak sme šli spát. (the konec)

(**Mája**) Ráno jsem se vzbudila, a proto že jsem měla službu jsem začala dělat snídani. Fialka mi řekla, abych začala dělat svačinu. Marně jsem se pokoušela zjistit na co chystáme ty svačiny. Později na nástupu jsem se to dozvěděla. Dozvěděla jsem se, že pojedeme na kola. Každá družinka jela jinam. Šneci + Štíři jeli hledat sopku, Světlušky + Vlčata + Žaby jeli do Starých Oldřůvek a Žížaly do Budišova. Kolem 10:00 jsem odjeli a do 16:00 jsem museli přijet. Ale my jsem přišli o hodně dřív. I když jsme to natahovali jak se dalo, přesto jsem přijeli dřív. Byli jsme se podívat na skále a borůvkách a jeli jsem do tábora. Cestou začalo mírně pršet, a když jsem se vrátili v pořádku, byli jsme moc rádi.

**4.den - úterý
10.7.2007**

(**Anonym**) Tož jsme vstali a šli do kuchyně udělat snídani. Tak sme sa do toho dali. Namazali jsem vánočku. Pak sme šli udělat budíček a dali sme si snídani potom byl nástup. Potom, teda před nástupem byla prohlídka stanů. No až jsem vše udělali tak jsme hráli hry a to do 10:00 pak sme šli hrát s vedlejším táborem „barely“. Vyhráli oni což je škoda! Nakonec následoval oběd....

**5.den - středa
11.7.2007**

(**Čeči**) Probudila jsem se do krásného rána, jako stvořeného pro plnění nějakého drsňáka. A tak jsme se s Gabčou domluvily na siamských dvojčatech. Hned po nástupu jsem zjistily, že to nebude tak snadné jak se zdálo.

Když jedna chtěla někam jít, druhá musela samozřejmě za ní a naopak. Snad x-krát jsem si přišlápaly šňůru nebo jsme s ní o něco zavadily. Do oběda probíhaly miniškoly – drátování, vyrábění náušnic z korálků a ti co měli bílé tričko tak si ho připravovali na batikování. Když jsme si naplnili své břicha chutným obědem a po odpoledním klidu, který strávil každý podle svého jsem se vydali po dalších stopách na cestě za obeliskem. Tentokrát na nás čekala hromádka špalků, kterou jsme museli přenést na určité místo ale nemohli jsem jít přes most. Tak jsme to stříhli přes tu skoro nejhlubší vodu – no však proč ne ? :o) K večeru se konalo další baseballové klání. Do večerky se ještě hrály nějaké drobné hříčky a pak se šlo už do hajan :o)

(Č ČČČČČ)

(Flalka) Ráno začínalo jako vždycky budíčkem, vanařama, hygienou, snídaní, prohlídkou stanů a nástupem. Na nástupu jsme si já a Mája daly drsňáka dvojčata. Po nástupu jsme se tak jako nemžili po tábořišti. A konečně Radek

jede pro chlapy s paintballem. Sotva dorazí na tábořiště, zaparkují před hangárem a už je kolem nich spousta dětí a každé pozoruje, co dělají. Hrál se po dvou částech a to sv + vl zvlášť a pak ti starší. Světlušky a vlčata měli 2 hry, prali to do sebe hlava, nehlava. Pak jsme šli hrát my starší, ze začátku jsme byly s Máju v klidu, ale pak „au ucho,“ „au ruka,“ jdeme se dobít. A tak jsme dohráli a šly hrát další dvě skupiny. Další hru jsme zalehly, ale ogárci se na nás spikli, a tak jsme slyšely jen to jak nad námi létají kuličky obrovskou rychlostí. Pak už se hrálo na vystřílení kuliček. Po paintballu jsme se vrátili do tábora a čekali jsme až Žížalky s Janinou a dalšíma dodělají knedlíky s trnkami. Byly výborné. Po obědě byl ještě chvíli klid, a pak byla etapovka. No pro nás moc šťastná nebyla. Etapovka spočívala v tom, že se házelo kostkou a po padnutí určitého čísla se šlo na místo, kde bylo stanoviště toho čísla a tam se dělalo, co nám egyptský patron řekl. Pokud nám číslo padlo víckrát museli jsme jít na stanoviště znova a plnit úkol znova. Na to, že jsme začali 3X dvojka nebo-li křoket, to vypadalo fakt optimisticky, dokud jsme nehodili čtyřku, kde bylo šněrování tkaniček, u čeho jsme si taky vyměňovali názory. A tak jsme hráli asi třičtvrtě hodiny, že nám padaly stejné čísla a nemohli jsme hodit 1 a 5. Pak se nám konečně podařila 1, ale zase asi 15 minut nám padalo dokola těch

5 čísel, i ta jednička nám spadla asi 2X, než jsme hodili pětku. Jupíííííííí a jdeme si odpálit míčky a konečně konec, jsme třetí. S Máju odvažujeme dvojčata a jdeme do vody, a pak vydávat svačinu. Jak jsem došla do kuchyně, dostala jsem takový menší infarkt, takový nepořádek tam byl. Tak volám Žížaly ať si to uklidí, ale to už do kuchyně dochází Janina a říká, že na to mají 4 minuty, aby to uklidily ať se dá vařit krupica. To nebylo nic divného, když ty hrnce nestihly umýt, takže vařily večer. Čeči jen dodala: „Historie se opakuje!“ Zbytek jsme šli hrát baseball. Při baseballu mně Radim oznámil, že jsme naběhali nejvíce stanovišť, 17, a že zbytek co byl za nama měl o 5 miň a Žížalky, které byly první naběhaly jen 8 nebo 9. Taková smůla to je k vzteku. Baseball se hrál do té doby než byla večere. No samotná večera byla ještě dobrá story. Krupica trochu víc připálená a dohady dětí jak se to má správně vařit. Čeči po „uvaření“ radilo asi 10 lidí jak se to dělá správně, což mně přišlo opravdu pozdě. Po večeri rada, nástup a večer ještě sauna. Takový byl náš čtvrtek s velkým překvapením.

**7.den - pátek
13.7.2007**

**8.den - sobota
14.7.2007**

**9.den - neděle
15.7.2007**

(anonym) Budíček jsme měli o 30 minut pozděj. Pak přišla na řadu rozcvička a hned po rozcvičce byli vanaři. Po té byla snídaneň, buchty. Potom byla prohlídka stanů a nástup. Po nástupu jsme šli praskat bičem a do ringu boxovat. Pak jsme se mohli

11.den - úterý
17.7.2007

10.den - pondělí
16.7.2007

Perlička tábora

Fanta, Mája, Anita

Radek

Medvěd,
Máta,
Vápno

12.den - středa
18.7.2007

Petruška

13.den - čtvrtek
19.7.2007

Krásky Tábora

Jiřinka

Matylida

Zdenička

Deniska

Raduška

**14.den - pátek
20.7.2007**

**15.den - sobota
21.7.2007**

**16.den - neděle
22.7.2007**

RODIČOVSKÉ BŘEZINY

Milí rodičové, kamarádi, přátelé a známí.

Jménem Šestky Kateřinice si vás dovoluji pozvat na tradiční opékání, letos již podruhé v Březinách.

Opákačka bude v sobotu 22.9.2007, zhruba od 14:00h. Když přijdete v jednu, určitě už tam bude někdo, kdo vás přivítá a když přijdete třeba až v šest také se nic neděje. Bude zase něco dobrého k jídlu, pití a snad i k poslechu.

Tak v září
naschledanou Zub a Šestka

Oddílová Výprava „ ALOFOK“

14.-15.8.2007 (úterý - středa)

Sraz: V Ratiboři na zastávce u Kina v 6.10
Odchod z Kateřinice v 5.30 (sraz u Kecky)
S sebou: Alofok, spacák, karimatka, celta,
teplé oblečení, jídlo a pití, ešus+lžička, ba-
terka, pláštěnka, uzlovačka, KPZ
250-300 Kč (doprava, vstupné, jídlo)+ něco
na útratu

Pojed' si s námi najít svého mazlíčka.
Dobrá zábava jistá na tvoji účast se
těší KeJaBa

**Svoji účast potvrď nejpozději do 12.8.
Janině (731 488 124) stačí SMS**

Help 98 Help 98 Help 98 Help

Svoláváme všechny raněné na Hlep. Prosíme všechny Sv. a VI., skautky a skauty i bývalé členy, kamarády, rodinné příslušníky z řad dětí či spoužáky na raněné na Help.

Sraz je **14.9.2007 v 16.00 v klubovně**

S sebou: spacák, karimatku, celtu, teplé oblečení (čepice, rukavice, šála- bývá zima hraje se přes noc), svačinu na celý den, čaj do termosky, oblečení na raněného (něco co se může natrhat, umazat od barvy).

Hra končí v sobotu v 16.00

Hromadný úklid na kterou prosíme o pomoc bude v sobotu večer a v neděli dopo-

!!!!!!! Zahajovačka s Filmovým večerem !!!!!!!!

7.9.2007, začátek v 16.00

S sebou: kroj, spacák a něco na Zub a pití...

Bude s epromítat Film a Fotky z Tábora...

Srdečně děkuji všem kteří se podíleli na tvorbě Šestáka 85 (Kecka,, a ti kdo napsali článek :o)) **Uzávěrka č.86 je 31.9.2007.** Články, náměty, nápady posílej te na zdenkagottwaldova@seznam.cz. Díky

Sponzorují nás: LACHIM spol.s.r.o., OBECNÍ ÚŘAD KATEŘINICE, ústředí Junáka, Krajský úřad Zlín, město Vsetín, Skautská nadace Jaroslava Foglara